

สถานการณ์การเพาะปลูกอ้อย

ชาวไร่อ้อยในประเทศไทยนิยมปลูกอ้อยคันฤดูฝน ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง มิถุนายน ระยะเวลาการเพาะปลูกของภาคต่าง ๆ อาจช้าหรือเร็วแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย อ้อยใช้เวลาเติบโตประมาณ 10 - 12 เดือน จึงสามารถตัดส่งโรงงานได้ ถ้าตัดอ้อยก่อนกำหนดหรือตัดในช่วงที่มีฝนตกความหวานจะน้อย เนื่องจากอ้อยดูดน้ำฝนเข้าไปยังลำอ้อย ทำให้น้ำตาลที่มีอยู่เจือจางลง หลังจากตัดอ้อยจะมีหน่อใหม่งอกออกมาจากกออ้อยที่ยังเหลืออยู่ หน่อใหม่นี้จะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ชาวไร่เรียกกันว่า "อ้อยตอ" ซึ่งเท่ากับว่าชาวไร่ไม่ต้องลงทุนค่าไถที่ ค่าพันธุ์ และค่าปลูกอีกครั้ง ในปีที่สามก็เช่นเดียวกับในปีที่สอง การปลูกอ้อยจึงมีข้อได้เปรียบที่สำคัญกว่าพืชชนิดอื่น คือปลูกอ้อย 1 ครั้งสามารถเก็บผลผลิตได้ถึง 3 ปี พอขึ้นปีที่ 4 ก็เริ่มปลูกใหม่หมุนเวียนเช่นนี้อีก

แหล่งปลูกอ้อยในประเทศไทย

จากการสำรวจของสำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย ปรากฏว่าแหล่งเพาะปลูกอ้อยในภาคต่าง ๆ ของประเทศมีดังนี้

ตารางที่ 1

แหล่งและเนื้อที่ปลูกอ้อยในภาคต่าง ๆ ในปีการเพาะปลูก 2519 - 20

หน่วย : พันไร่

ปี 2519 - 20

ภาคเหนือ

จังหวัดเชียงใหม่	1.59
จังหวัดลำปาง	33.52
จังหวัดอุตรดิตถ์	58.10
จังหวัดกำแพงเพชร	176.51
จังหวัดพิษณุโลก	2.50
จังหวัดพิจิตร	1.00
จังหวัดนครสวรรค์	<u>50.00</u>
	<u>323.22</u>

ภาคกลาง

จังหวัดกาญจนบุรี	1,000.00
จังหวัดราชบุรี	226.66
จังหวัดนครปฐม	240.00
จังหวัดสุพรรณบุรี	360.00
จังหวัดสิงห์บุรี	10.00
จังหวัดอ่างทอง	7.14
จังหวัดอุทัยธานี	53.33
จังหวัดชัยนาท	16.00
จังหวัดเพชรบุรี	28.57
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	<u>200.00</u>
	<u>2,141.70</u>

ตารางที่ 1

แหล่งและเนื้อที่ปลูกอ้อยในภาคต่าง ๆ ในปีการเพาะปลูก 2519 - 20¹

หน่วย : พันไร่

ปี 2519 - 20

<u>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u>	
จังหวัดชลบุรี	330.45
จังหวัดระยอง	93.21
จังหวัดจันทบุรี	1.00
จังหวัดฉะเชิงเทรา	12.15
	<u>436.81</u>
<u>ภาคตะวันออก</u>	
จังหวัดอุดรธานี	200.00
จังหวัดนครพนม	7.92
จังหวัดบุรีรัมย์	9.00
	<u>216.92</u>
รวมทุกภาค	<u>3,118.65</u>

¹สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย, "สรุปสถานการณ์ผลิตน้ำตาลของประเทศ
ไทย ในฤดูการผลิตปี 2519 - 20." (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานอ้อยและน้ำตาล
ทราย, 2520), หน้า 2 - 3.

ในปีการเพาะปลูก 2520 - 21 สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทรายประมาณว่ามีเนื้อที่เพาะปลูกทั้งหมดจำนวน 3,530,188 ไร่¹ เพิ่มขึ้นจากปี 2519 - 20 ถึง 411,499 ไร่ (ประมาณร้อยละ 13.19) ปริมาณการปลูกอ้อยในแต่ละปีจะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอขึ้นกับดินฟ้าอากาศ ราคาอ้อย และราคาเปรียบเทียบระหว่างพืชอื่นกับอ้อย ถ้าปีใดราคาอ้อยสูง ชาวไร่จะขยายเนื้อที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น ปีใดราคาอ้อยตกต่ำ ชาวไร่จะลดการเพาะปลูกลง โดยทั่วไปเนื้อที่ปลูกอ้อยตั้งแต่ปี 2509 เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

---

¹สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย, "สรุปผลงานของสำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย"(กรุงเทพมหานคร : สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย, ม.ป.ป.), หน้า 2.

ตารางที่ 2
เปรียบเทียบเนื้อที่ปลูกอ้อยในภาคต่าง ๆ ในปี 2504 - 2520¹

หน่วย : พันไร่

ปีการผลิต	(1) ภาคเหนือ	(2) ภาคกลาง	(3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	(4) ภาคตะวันออก	รวม
2504-05	61.00	153.52	166.71	60.09	441.32
2505-06	52.43	123.64	128.91	39.99	344.97
2506-07	55.30	162.90	171.80	62.00	452.00
2507-08	47.50	208.50	222.00	54.00	532.00
2508-09	49.50	203.00	207.50	63.50	523.50
2509-10	38.03	162.82	126.73	33.78	361.36
2510-11	35.06	202.03	163.18	47.50	447.77
2511-12	32.73	315.20	235.07	63.22	646.22
2512-13	37.76	393.18	244.59	63.03	738.56
2513-14	44.28	545.02	223.52	48.96	861.78
2514-15	41.66	573.37	208.37	49.50	872.90
2515-16	56.82	712.21	290.60	73.79	1,133.42
2516-17	143.75	1,029.55	352.21	90.77	1,616.28
2517-18	225.01	1,178.48	390.00	141.75	1,935.24
2518-19	306.15	1,413.62	455.10	173.07	2,347.94
2519-20	323.22	2,141.70	436.81	216.92	3,118.65
2520-21	401.01	2,352.00	501.01	276.16	3,530.18

หมายเหตุ (1) จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง อุตรดิตถ์ นครสวรรค์ กำแพงเพชร พิษณุโลก

¹สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย, "วิวัฒนาการของอุตสาหกรรมน้ำตาลในประเทศไทย" (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย, 2520), หน้า 5.

- (2) จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ นครปฐม
สิงห์บุรี อ่างทอง อุทัยธานี ชัยนาท
- (3) จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ฉะเชิงเทรา
- (4) จังหวัดนครราชสีมา อุรธานี อุบลราชธานี นครพนม มุกดาหาร

จากตารางที่ 2 ในปีเพาะปลูก 2520 - 21 ภาคกลางมีเนื้อที่เพาะปลูก
อ้อยสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 66.63 รองลงมาได้แก่ ภาคตะวันออก ร้อยละ 14.19 ภาค
เหนือร้อยละ 11.36 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 7.82 ตามลำดับ สำหรับ
ภาคกลาง เนื้อที่เพาะปลูกอ้อยเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นับตั้งแต่ปี 2509 เป็นต้นมา ส่วนภาค
อื่น ๆ ปริมาณการปลูกอ้อยจะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่ปี 2514 เนื้อที่
เพาะปลูกอ้อยของทุกภาคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ตารางที่ 3

สถิติพื้นที่ปลูกอ้อย ผลผลิตอ้อยต่อไร่ ผลผลิตน้ำตาลต่ออ้อย 1 ตัน¹

ปีการผลิต	พื้นที่ปลูก (พันไร่)	ผลผลิตอ้อย (พันตัน)	ผลผลิตอ้อยต่อไร่ (ตัน)	ผลผลิตน้ำตาล (พันตัน)	ผลผลิตน้ำตาล/ พันอ้อย (ก.ก.)
2504-05	441.32	2,195.85	4.98	151.34	68.92
2505-06	344.97	1,694.53	4.91	125.03	73.78
2506-07	452.00	2,387.18	5.28	167.97	70.36
2507-08	532.00	3,912.78	7.35	319.97	81.78
2508-09	523.50	3,044.85	5.81	269.16	88.40
2509-10	361.36	2,534.66	7.01	232.41	81.67
2510-11	447.77	2,379.43	5.72	188.77	79.34
2511-12	646.22	4,399.06	6.81	318.12	72.31
2512-13	738.56	5,102.26	6.91	406.64	79.70
2513-14	861.78	6,585.86	7.69	532.42	80.84
2514-15	872.90	5,925.56	6.79	501.77	84.68
2515-16	1,133.42	9,512.79	8.39	648.43	68.16
2516-17	1,616.28	12,694.49	7.85	922.82	72.70
2517-18	1,935.24	13,413.44	6.93	1,060.32	79.05
2518-19	2,347.94	19,099.06	8.14	1,603.59	83.96
2519-20	3,118.65	26,094.45	8.37	2,212.30	84.78

¹สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย, "วิวัฒนาการของอุตสาหกรรมน้ำตาลในประเทศไทย"(กรุงเทพมหานคร : สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย, 2520), หน้า 7.

ประสิทธิผลการผลิตอ้อย

สำหรับการปลูกอ้อยในประเทศไทย ปรากฏว่าได้ผลผลิตต่อไร่ประมาณ 4.91 - 8.39 ตัน ซึ่งนับว่าต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับผลผลิตอ้อยของประเทศอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากชาคการเอาใจใส่ในด้านการวิจัยค้นคว้าส่งเสริมการผลิตอ้อย ถ้าจะปรับปรุงผลผลิตให้สูงขึ้น ชาวไร่ควรปฏิบัติดังนี้

1. เลือกพันธุ์อ้อยที่ปลูกให้เหมาะกับสภาพท้องถิ่น
2. ไถเตรียมดินให้ร่วนซุย
3. ท่อนพันธุ์ที่ปลูกต้องปราศจากโรคและแมลง
4. ต้องกำจัดวัชพืชให้ถูกต้องตามกำหนดเวลา
5. ใส่ปุ๋ยอย่างพอเพียง
6. มีการให้ชลประทานแก่อ้อย และระบายน้ำออกในกรณีที่มีน้ำท่วม

นอกจากผลผลิตอ้อยจะอยู่ในระดับต่ำแล้ว คุณภาพของน้ำตาลที่ได้จากอ้อยก็อยู่ในระดับต่ำด้วย ประมาณ 68.16 - 88.40 ก.ก.ต่อตันอ้อย (ตารางที่ 3) นับว่าอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งมีอัตราเฉลี่ยเกินกว่า 100 ก.ก. การที่ผลผลิตน้ำตาลต่ำมีสาเหตุดังนี้

1. อ้อยมีอายุอ่อน ตัดก่อนกำหนด
2. อ้อยตายหรือเสียหายเนื่องจากแมลงและศัตรูพืช
3. อ้อยไม่สมบูรณ์ เนื่องจากขาดปุ๋ยและชาคการชลประทานในบริเวณปลูกอ้อย
ต้องอาศัยน้ำฝนเพียงอย่างเดียว ผลผลิตจึงไม่แน่นอน
4. อ้อยไฟไหม้หรือตัดทิ้งไว้นานเกินกว่า 24 ชั่วโมง
5. อ้อยถูกฝนหรือตัดในระยะที่มีฝนตกชุก
6. ชาคพันธุ์ที่ให้ผลผลิตและคุณภาพสูงที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
7. ระบบการซื้อขายอ้อยและการกำหนดราคาตามน้ำหนัก แทนที่จะซื้อขาย

ตามคุณภาพและเปอร์เซ็นต์น้ำตาลในอ้อย นับเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ชาวไร่ขาดความสนใจในการปรับปรุงคุณภาพอ้อยให้ดีขึ้น ชาวไร่ส่วนใหญ่มุ่งขยายเนื้อที่เพาะปลูกออกไปโดยไม่มีขอบเขตจำกัด เพื่อให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นแต่เพียงอย่างเดียว

8. ชาวไร่ส่วนใหญ่ขาดความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับอ้อย จึงได้ผลผลิตต่ำกว่าที่ควรจะเป็น

9. ขาดการจัดการที่เหมาะสม ทำให้การตัด การขนส่ง และการหีบไม่สัมพันธ์กัน มีผลให้อ้อยค้างและเสื่อมคุณภาพ ปริมาณน้ำตาลในอ้อยลดลง

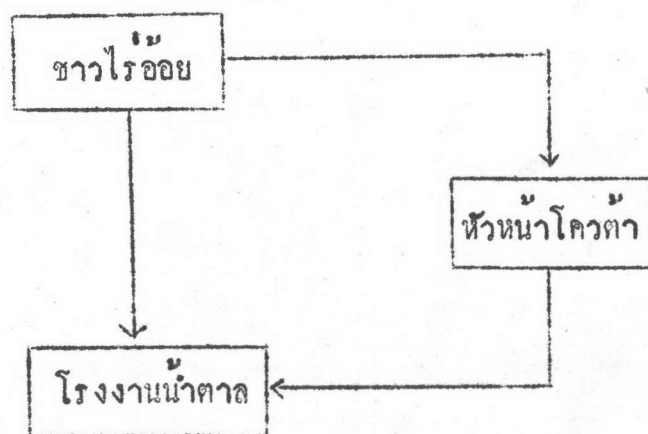
10. ชาวไร่ขาดเงินลงทุน จึงไม่สามารถบำรุงรักษาอ้อยได้อย่างถูกต้องและทันทางที่

การจำหน่ายผลผลิตของชาวไร่อ้อย

วิธีการจำหน่ายอ้อยของชาวไร่มี 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ชาวไร่นำอ้อยส่งโรงงานน้ำตาลโดยตรง

วิธีที่ 2 ชาวไร่นำอ้อยส่งโรงงานน้ำตาลผ่านทางหัวหน้าโควต้า ซึ่งเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

วิธีที่ 1 โรงงานจะให้สินเชื่อแก่ชาวไร่โดยตรง เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเพาะปลูก สินเชื่อที่ให้นี้เรียกว่า "เงินบำรุงไร่" หรือ "เงินเกี่ยว" เงินบำรุงไร่นี้ โรงงานจะหักจากชาวไร่เมื่อชาวไร่ค้ค้อยและนำมาขายให้กับโรงงาน การที่โรงงานรับซื้ออ้อยจากชาวไร่โดยตรงมีปัญหายุ่งยากหลายประการ เป็นต้นว่า ชาวไร่ไม่นำอ้อยมาส่งโรงงานตามปริมาณที่ไค้สัญญาไว้ทำให้มีอ้อยป้อนโรงงานไม่สม่ำเสมอ และปัญหาหนี้สินค้งค่าง เหตุผลสำคัญคือ โรงงานไม่ต้องการทำการซื้อขายกับชาวไร่รายเล็ก ๆ จำนวนมากมาย เนื่องจากสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก วิธีนี้จึงไม่นิยมปฏิบัติกัน

วิธีที่ 2 โรงงานจะจ่ายเงินบำรุงไร่ให้หัวหน้าโควค้ำ ซึ่งชั้นตอนในการติดค้อระหว่างโรงงานนำคาลกับหัวหน้าโควค้ำมีคังนี้

1. หัวหน้าโควค้ำค้องไปติดค้อกับโรงงานนำคาล และแจ้งความประสงค้ว่า จะส่งอ้อยให้โรงงานไค้ปีละกี้คัง

2. เมื่อตกลงกันไค้แล้ว โรงงานจะให้หัวหน้าโควค้ำก้เงินมาปล้อยให้ลูกไร (ชาวไร่ ที่ขายอ้อยในนามของหัวหน้าโควค้ำ)

3. ในการก้เงินจากโรงงาน หัวหน้าโควค้ำจะค้องมีหลักทรัพ์ค้ำประกัน มิฉะนั้นก็ค้องเป็นผู้มีเครคิตคิมมาก หรือเคยติดค้อกับโรงงานมาก่อนเป็นเวลานาน

เมื่อตกลงกันไค้แล้วทางโรงงานจะให้หัวหน้าโควค้ำก้เงินมาปล้อยให้ลูกไร คังนี้โรงงานจะคิตอัตราคอกเบี้ยร้อยละ 1 - 1.25 บาท/เคื้อน หัวหน้าโควค้ำนำเงินบำรุงไร่ที่ไค้รับมาจ่ายให้ลูกไรของตนตามขนาดเนื้อที่ที่ชาวไร่เพาะปลูก เมื่อถึงฤดูหีบอ้อย หัวหน้าโควค้ำจะรวบรวมอ้อยของลูกไรส่งเข้าโรงงาน โดยลูกไรค้องจ่ายเงินพิเศษซึ่งเรียกว่า "เงินค้ำหัวคิว" หรือ "ค้ำหัวคั้น" ให้แก่หัวหน้าโควค้ำในอัตราคั้นละ 10-20 บาท (จากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวไร่อ้อย) จากการสำรวจพบว้ ชาวไร่ที่เป็นลูกไรของหัวหน้าโควค้ำมักจะเป็นชาวไร่ขนาดเล็ก หากการเพาะปลูกไม่มากนัก ส่วนชาวไร่ที่มีที่ดินทำการเพาะปลูกมากจะไม่เป็นลูกไรของหัวหน้าโควค้ำเลย เพราะสามารถติดค้อกับโรงงานนำคาลชอก้เงินไค้โดยตรง และไม่ค้องเสียค้ำหัวคั้นอีกค้วย

การชำระเงินค่าอ้อยให้ชาวไร่

เมื่อชาวไร้นำอ้อยส่งโรงงานน้ำตาลไม่ว่าจะผ่านหัวหน้าโควต้าหรือไม่ก็ตาม หลังจากนั้น 15 วัน โรงงานจะจ่ายเงินให้ชาวไร่ 50 เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าอ้อยที่ส่งให้โรงงาน ส่วนเงินที่เหลืออีก 50 เปอร์เซ็นต์ โรงงานจะจ่ายเป็นเช็คล่วงหน้าระยะเวลา 45 - 60 วัน จะเห็นได้ว่า ระบบการจ่ายเงินค่าอ้อยเป็นเช็คล่วงหน้าดังกล่าวเอาเปรียบชาวไร่มาก เนื่องจากชาวไร่แทบทุกรายต้องนำเช็คไปขายให้กับธนาคารพาณิชย์หรือเอกชนอีกต่อหนึ่ง เพื่อนำเงินมาใช้จ่าย โดยเสียคอกเบี้ยร้อยละ 1.25 - 2.00 บาท/เดือน (จากการสัมภาษณ์ชาวไร่อ้อย) นอกจากนี้ชาวไร่อ้อยต้องจ่ายเงินค่าบำรุงสมาคมในอัตราที่แตกต่างกันไปในแต่ละเขตโดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น

การกำหนดราคาอ้อย

004603

โดยปกติราคาอ้อยจะสูงหรือต่ำขึ้นกับปัจจัยหลายประการ เช่น ปริมาณอ้อยที่ผลิตได้ในปีนั้น ราคาน้ำตาลภายในประเทศ และแนวโน้มราคาน้ำตาลในตลาดโลก เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ชาวไร่มักไม่มีโอกาสได้กำหนดราคาตามความต้องการของตนเอง แต่ต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของโรงงานน้ำตาลเสมอ โรงงานจะหาทางเอาเปรียบชาวไร่โดยการหมุนน้ำตาลในสต็อกออกสู่ตลาดใกล้ฤดูการซื้อขายอ้อย เพื่อให้ราคาน้ำตาลในระยะนั้นลดลง โรงงานจะไต่ยกขึ้นเป็นข้ออ้างในการกำหนดราคาการรับซื้ออ้อยให้ต่ำลงได้ เมื่อถึงปลายฤดูหีบอ้อย ราคาน้ำตาลจะสูงขึ้น แต่ทว่าชาวไร่ไม่มีโอกาสได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น ชาวไร่จึงตกอยู่ในสภาพที่เสียเปรียบโรงงานมาก นับตั้งแต่ปี 2515/16 เป็นต้นมา ราคาอ้อยได้เคลื่อนไหวสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2517/18 ซึ่งราคาน้ำตาลในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้น รัฐบาลจึงเข้ามามีบทบาทในการกำหนดราคาการรับซื้ออ้อยร่วมกับฝ่ายโรงงานน้ำตาลและฝ่ายชาวไร่อ้อย โดยกำหนดราคาการรับซื้ออ้อยไว้ต้นละ 300 บาท ผลของการที่ราคาอ้อยสูงขึ้นทำให้ชาวไร่มีรายได้ในอัตราสูงเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ที่ได้จากการเพาะปลูกพืชชนิดอื่น การทำไร่อ้อยจึงขยายตัวอย่างรวดเร็ว

ตารางที่ 4
ราคารับซื้ออ้อยเฉลี่ยทั่วประเทศ

ปี	ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัน)	% อัตราเพิ่ม - ลด
2508/09	102.30	-
2509/10	160.18	+ 56.57
2510/11	203.65	+ 27.14
2511/12	150.97	- 25.18
2512/13	136.22	- 9.77
2513/14	144.90	+ 6.37
2514/15	150.45	+ 3.83
2515/16	179.72	+ 19.45
2516/17	199.64	+ 11.08
2517/18	298.66	+ 49.60
2518/19	301.91	+ 1.09

ที่มา : สำนักงานอ้อยและน้ำตาลทราย.

ระบบการซื้อขายอ้อย

การรับซื้ออ้อยของโรงงานน้ำตาลในประเทศไทยมี 2 วิธี คือ

1. การซื้อขายโดยคิดราคาตามน้ำหนัก โรงงานส่วนใหญ่นิยมซื้ออ้อยวิธีนี้ เพราะเป็นวิธีที่อำนวยความสะดวกแก่โรงงานมาก กล่าวคือ เมื่อรถบรรทุกอ้อยถึง โรงงานก็ต้องรองนกว่าจะส่งอ้อยเข้าที่บึงซึ่งน้ำหนัก แม้ว่าวิธีที่สะดวกแก่โรงงาน ก็มีความเสี่ยงต่อการได้อ้อยอ่อนหรืออ้อยคุณภาพต่ำ และอาจมีสิ่งสกปรก เช่น ใบ ดินติด

มากด้วย อย่างไรก็ตาม ชาวไร่มักตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบโรงงานเสมอ เนื่องจากโรงงานไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนว่าจะยอมให้มีวัตถุอื่นปะปนอยู่มากน้อยเท่าใดจึงจะไ้ราคาตามที่กำหนด การซื้ออ้อยวิธีนี้มีผลเสียมาก เพราะชาวไร่ไม่สนใจเรื่องความหวาน แต่มุ่งที่จะขยายพื้นที่เพาะปลูกออกไปเรื่อย ๆ เพื่อให้ได้อ้อยปริมาณมาก โดยไม่คำนึงถึงการปรับปรุงคุณภาพอ้อยให้สูงขึ้น และก่อให้เกิดปัญหาการบุกรุกทำลายป่าสงวนด้วย

2. การซื้ออ้อยโดยพิจารณาตามคุณภาพ เป็นวิธีซื้อขายที่กำหนดราคาตามความหวานของอ้อย ซึ่งเรียกว่า C.C.S. (Commercial Cane Sugar) โดยใช้คุณภาพของน้ำอ้อยที่หีบแล้วมาตรวจวัด การซื้อขายวิธีนี้ก่อให้เกิดผลดีทั้งฝ่ายชาวไร่และโรงงานน้ำตาล กล่าวคือ ถ้าความหวานของอ้อยสูงชาวไร่ยอมไ้ราคาดี และโรงงานน้ำตาลจะได้ น้ำตาลมาก ความหวานของอ้อยต่ำ ราคาที่ชาวไร่ไ้รับก็ต่ำด้วย การซื้ออ้อยวิธีนี้มีผลให้ชาวไร่หันมาปรับปรุงการปลูกอ้อยให้ไ้คุณภาพสูง เช่น หาอ้อยพันธุ์ดีให้น้ำตาลมากมาเพาะปลูก ตัดอ้อยเมื่อแก่ไ้อายุ เป็นต้น

การซื้ออ้อยในระบบ C.C.S. มีหลักเกณฑ์ดังนี้คือ			
ความหวานของอ้อย	7 C.C.S.	รับซื้อตันละ	240 บาท
ความหวานของอ้อย	8 C.C.S.	รับซื้อตันละ	260 บาท
ความหวานของอ้อย	9 C.C.S.	รับซื้อตันละ	280 บาท
ความหวานของอ้อย	10 C.C.S.	รับซื้อตันละ	300 บาท
ความหวานของอ้อย	11 C.C.S.	รับซื้อตันละ	320 บาท
ความหวานของอ้อย	12 C.C.S.	รับซื้อตันละ	340 บาท ¹

¹ กองบัญชีประชาชาติ, "อ้อยน้ำตาล" (กรุงเทพมหานคร : กองบัญชีประชาชาติ, 2520), หน้า 7.

ปัจจุบัน โรงงานน้ำตาลส่วนใหญ่รับซื้ออ้อยโดยคิดราคาตามน้ำหนัก มีเฉพาะ
โรงงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจเพียง 4 โรงเท่านั้น ที่รับซื้ออ้อยโดยคิดราคาตามคุณภาพ ได้แก่
โรงงานน้ำตาลลำปาง โรงงานน้ำตาลอุตรดิตถ์ โรงงานน้ำตาลสุพรรณบุรี และ
โรงงานน้ำตาลชลบุรี